

vii v spremstvu treh gg. duhovnikov v nedeljo 4. aprila dopoldne po Markovcih od hiše žalosti do župne cerkve in potem na pokopališče, ko smo spremljali k večnemu počitku vriega, komaj 23letnega mladeniča Janeza Primožiča. Bil je doma iz dobre krščansko-zavedne hiše, kar je tudi pokazal v vsem svojem življenju in delovanju. Postal je žrtev zavratne bolezni jetike, ki ga je v šestih tednih spravila v grob. Neprecenljivo je njegovo delo za podvig in procvit vseh naših katoliških društev. Bil je član in odbornik Bralnega društva, izvrsten igralec na odru, član fantovskega odseka in pridni cerkven pevec. Težko nam bo nadomestiti zlasti v društvenem delu to vrzel, ki nas je zadela s smrtjo našega Janeza. Pa, kakor smo čitali na enem izmed vencev napis: »Mi člani Bralnega društva molimo za tvojo dušo«, tako v resnici hočemo prositi Vsevišjega Boga, da naj bo njemu bogat plačnik, žalujočim staršem in sestram pa najboljši tolažnik!

Svetinje. Na praznik sv. Jožefa smo tukaj spremljali k večnemu počitku Antona Pfeiferja,

mlinarja iz Mihalovcev. Rajni, ki je dočkal čez sedem križev, je bil mnogo let oskrbnik gorice graščine Ormož in velikonedeljskega križniškega reda. Zalost domačih je bila tem večja, ker je rajni umrl na potu domov. Pri odprtem grobu se je poslovil od rajnega v lepih besedah predsednik mlinarske zadruge g. Peter Zdravec iz Ormoža v spremstvu drugih mlinarjev iz okolice. Rajni zapušča žalujočo ženo in dve nedorasli hčerki. Naj mu sveti večna luč! Preostalim sorodnikom naše sožalje!

Sv. Jernej pri Ločah. Tukaj je umrl 79 let star Ofič Blaž, prejšnji dolgoletni organist in cerkvenik. Bil je samouk v orgljanju, a tudi v vsakem drugem oziru silno »praktič«. Dasiravno se nikoli ni učil pri nobenem mojstru, se mu je vendar vse posrečilo, kar je v roke vzel. Bil je krojač, fotograf, kifučavničar, mizar, popravljal je ure in harmonike in delal celo harmonije. Enega ima naša šola, in si ga lahko vsak ogleda. »Škoda je Ofiča in njegovega znanja, ki gre z njim v grob« tako tukaj splošno sodijo. Naj v miru počiva!

brane prispevke se je nabavilo in razdelilo: 51 parov novih čevljev, 10 starih popravljenih, blago za oblekce 41 deklicam, flanelja, barhenta in platna 112 otrokom, drugim nogavice, odeje, živila. Stroški znašajo: za čevlje 6173 Din, za blago 2834.50 Din, za druge potrebsčine 322.50 Din. Svota vseh izdatkov je 9330 Din. Od te svote so domači obrtniki prejeli 5141 Din, ostalo je šlo za blago. Socialni odsek izreka vsem blagim darovalcem in dobrotnikom v imenu obdarovane revne šolske mladine najtoplejšo zahvalo.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Nezasiššana surovost ali neumnost. V službi nekega tukajšnjega posestnika sta se sprla hlapec in dekla. Da si pohladi svojo jezo, je hlapec s pomočjo sosednjega hlapca neke noči živim gospodarjevim svinjam narezal vse parklje. Po živinozdravnikem ogledu ni gotovo, da se bodo svinje vsled preobrnega gnojenja ran mogle pozdraviti ter gospodar že sedaj trpi prav občutno škodo. Po zaslugi marjeških orožnikov čaka še komaj 15letnega zlikovca in njegovega hudobnega tovariša zaslužena kazen. Dogodek je vsled svoje izredne neusmiljenosti vzbudil ogorčenje cele župnije, saj slične hudobije ne pomnijo najstarejši župljani.

Apače niso navajene na točo, celo v poletnem času redkokedaj pade malo toče. Letos pa je bila izjema. Toča, ki je dne 7. aprila popoldne prihrumela iz Halbenraina preko Mure v smeri proti Sv. Benediktu v Slov. goricah, si je Apače vzela za svoje središče. V nekaj minutah je bilo belo kot v najhujšem snežnem metezu. Polje, ki letos ne kaže dobro, in sadonosniki so precej trpeli. — Župnik g. Ivan Čilenšek je te dni odšel na operacijo v ormoško bolnišnico. Farani želijo, da bi se preč. gospod kmalu zdrav vrnil med nje.

Mala Nedelja. Po enoletnem oddihu se je naša JNS naenkrat zopet zganila. Imela je na cvetno nedeljo svoj občni zbor. Mislimo, da o svojem delu tokrat ni imela kaj poročati, ker se skozi celo leto ni nič čulo o njenem življenju. Zato pa so poročali o delu drugih. Še celo o našem občinskem odboru so dali izčrpno poročilo. Hudo so ga prijeli, ker baje nič ne dela, posebno ker še ne nadaljuje započete ceste v Rožnem dolu itd. Ko smo bili mi, so rekli neki velemož, se je delalo na cestah; občinski dom imamo, ta-

Prevalje. Predpretekli teden je pogorela hiša Marije Konečnik, posestnice na Lomu pri Mečici. Nesreča je tem večja, ker je pred tremi leti udarila streha v hlev, ki ga je šele letos dokončala. Vendar pa pričakujemo od sosedov, da ji v tem trenutku priskočijo na pomoč! — S 1. aprilom se je preselil sedež sreskega načelstva iz Prevalj v Dravograd. Vse dni, ko je trajala preselitev, je bil Dravograd okrašen z zastavami. Občinski odbor v Dravogradu pa je imenoval sreskega načelnika g. Ivana Milača za častnega občana.

Sv. Anton na Pohorju. Prihodnjo nedeljo, tretjo po Veliki noči, bo pri nas sv. opravilo po navadi, to je ob devetih, ker se lani romarski shod ni obnesel. Pač pa bi bilo dobro, če bi se zavedni Antončani udeležili igre »Dom« v Ribnici, ki jo priredi Katoliško prosvetno društvo v Katol. domu istega dne ob treh popoldne.

Sv. Antona na Pohorju. Po neznosno grdih

dneh, kar se vremena tiče, je nastopila spomlad. Vse že brsti in poganja. Poljsko delo se je pričelo. Želimo le, da bi »španska«, ki nas nadleguje, kmalu prenehala ter jo odkurila, na špansko! — Vse častilce sv. Antona opozarjamo na te-le shode: binkoštni pondeljek 17. maja, Antonovo 13. junija in na »lepo nedeljo« 20. junija.

Ruše. Socialni odsek občinskega odbora v Rušah je o Veliki noči sklenil pomožno akcijo za preskrbo revne in pridne šolske dece z najpotrebnejšo obleko, obutvijo in perilom. Nabral je v ta namen pri industrijskih podjetjih, društvi in posameznikih svoto 11.093 Din. Darovali so: Tvojnica za dušik 4000 Din, Industrijsko podjetje Pogačnik 1000 Din, g. ravnatelj Krejčič 500 Din, Posojilnica Ruše 500 Din, Bralno društvo Ruše 300 Din, Podružnica sv. Cirila in Metoda Ruše 400 Din, Prosvetno društvo Ruše 300 Din, Streška družina Ruše 400 Din, Ruški fantje 300 Din, Sokol Ruše 200, Železoprometna družba 200 Din, odborniki socialnega odseka so nabrali 1699 Din, šolski otroci so nabrali 744 D, posamezniki so darovali 450 Din. Razno blago so dali: Tekstilna tovarna Ruše, Doctor in drug v Mariboru, konzumno društvo v Rušah. Za na-

»Ali ne bi Anzanu tudi povedala?«

»Ne, ne, ne morem,« se je žena razburila. »Nikoli mi ne bi odpustil. Za ves svet mi ni; le tega ne, da bi me moj pob zamrzal, le tega ne!«

»Ali naj mu jaz povem? Bo vsaj vedel, pri kom je za jagra.«

»Poskusi mi to! Če le besedo zineš, te prekolnem in urečem do devete martre.«

»Zakaj potem si mi vse to povedala?«

»Le zato, da veš. Skrivnost se ne sme izgubiti. Nekdo jo mora ohraniti.«

»Ah, zdaj vem! Ko umreš, naj bi jaz Anzanu povedal!«

»Ne bom umrla — še dolgo ne. Boš ti prej umrl kakor jaz. Toda prisezi mi, da ne črhneš nikomur ne besede o tem!«

»Tiho bom kakor dežnik, kadar je zaprt.«

»Ah, ko pa tega odpreš, se ti bo tudi gobec razčesnil in odprl, ali, butelj?«

»Če ti streha ni po volji, tedaj bom pa tiho kakor kukujca v šentkatarinjem.«

»Tiho mi bodi in molči ko grob!«

»Nikomur ne črhne o vsem, kar si mi povedala.«

»To mu lahko rečeš, da mu pustim hišo in vse, kar imam. Če pa še kaj več počenčaš, tedaj naj ti jezik v goltancu zamrzne! Varuj se mojih urokov!«

Možic ji je prestrašeno pogledal v oči in je stegnil roki, kakor da odpira dežnik, da bi se ubranil njenih rotitev in urokov. Dejal je plaho:

»Cenca, ali bi še kaj?«

»Da! To: pojdi!« je rekla rezko.

»Saj že grem. Nekaj te še prosim. Vzemi koga k sebi! Bolna si. Če se ti kaj pripeti, nimaš nikogar blizu.«

»Jaz nisem bolna in meni se ne pripeti nič. Če mi bo koga treba, bom že povedala... Ne zabi, kar sem ti rekla! Zdaj pa pojdi!«

Odprla mu je in ga stiščala skozi duri. V sosedni sobi je besno zalajal pes.

Ko je Gašpar počasi migal proti domu, se je venomer stresal, prav tako, kakor da ga je brez strehe ujela huda ploha.

Cenca pa se je sesedla v naslonjač in je jela stokati in tožiti:

»Vse zaman! Vse! Vse! Mislila sem, Gašparju, temu bom mogla danes vse povedati. Pa ne morem, ne morem! Ne gre mi z jezika in ne gre. Prepozno je, več ko dvajset let je prepozno. Prav tega, tega najhujšega ne smem, ne morem nikomur povedati. Ko bi to prišlo na dan, na sramoto me postavijo, čez trg me zavlečejo, s kamni me pobijejo. Ojoj, ojoj!«

nacionalističnim četam neki miličnik s posebnic svojevrstno »uniformo«. Oblečen je bil, kakor bi bil namenjen na kake višjo družabno prireditve, namreč v frak, s cilindrom na glavi.

Plinska maska z zračno črpalko

Holandski listi poročajo o izumu neke amsterdamske tvrdke za izdelovanje plinskih mask. Pri njenih novih maskah se dihalni zrak ne vdihava skozi filter z močjo pljuč, temveč s pomočjo ročne črpalke. Te maske so posebno pripravne za starejše osebe in otroke, ki so jim dosedanje maske pri dihanju delale pogostoma težave. Poskusi, ki so jih napravili v bolnišnici Rdečega križa v Haagu, so bili baje zelo uspešni.

(Dalje sledi.)